

ויזק עם איש שיבה
 אשכיהו מאוש זכרם
 פן ינצרו בך ימו
 ולא יהוה פעל כל זאת
 ואין בהם תבונה
 יבינו לאזרחיהם
 ושנים ייסו רגבה
 ויהוה הסגורם
 ואיבינו פלילים
 ובשדמה עמורה
 אשכלה מררת למו
 וראש פתנים אנו
 דזהום באנו רהי
 לעה המוש רחם
 ודש עהרת למו
 ועל עבריו יהוהם
 ואפס עשור ועזוב
 נור חסיו בו
 יעורו יין נסיו
 יהו עליכם סהרה
 ואין אלהים עמדי
 מהנהו ואני ארפא
 כי אשא את שמם די
 אם שמוני ברח דרמי
 אשיו נקם נשרי
 אשכור דמי מרם
 מדם דרתי ועמיה
 הר יבו גוים עמו
 ונקם ישיו נשרי

ויהא משה ודבר את כל דברי העדה הזאת באזני
 העם הוא והושלח בן מן ויכל משה לדבר את כל
 הדברים האלה אל כל ישראל ואמר אלהם שימו
 לבנתם לכל הדברים אשר אנו מקידי בנט העים
 אשר השום את בנותם לשיכור ולעסוה את כל דברי
 התורה הזאת כי לא דבר רק הוא מכם כי הוא חייכם
 ובדבר הזה האריכו ימים על הארמה אשר אתם
 עברים את הירדן שבות לרעהה
 וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר ענה
 אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מוא
 אשר על פני ירחו וראה את ארץ מועץ אשר
 אני נתן לבני ישראל לאחזה ומה בהר אשר
 אתה עולה שמה והאסף אל עמוך באשר בודי
 אחרך אחוץ בהר ההר והאסף אל עמוי עלי אשר
 מעלתם בו בהר בני ישראל בני מריבת קדש מדבר
 ען על אשר לא קדשתם אותי בהר בני ישראל אלני
 מנהג תראה את הארץ ושמה לא תבוא אל הארץ
 אשר אני נתן לבני ישראל